

OZVĚNY Z ORATOŘE

3/2013

OBSAH:

Teaden	3
První „pravá“ dobrovolnice na pobočce Šumbark	4
Lednová Lysá hora 2013	5
Narozeninová párty	6
Reminiscence	7
Velikonoční workshop pro zaměstnance	8
Úspěchy oddílu TKD WTF v disciplíně kyorigi	9
Zahrada je uklizená	10
Velikonoční dílničky pro veřejnost	11
Den matek v Majáku	12
Výlet na Visalaje	13
Setkání ministrantů ve středisku	14
Jarní prázdniny na Šumbarku aneb po stopách Yettiho	15
Zagreb hostil salesiánské sportovce	16
Tanec to rozjždí na plné obrátky	19
Setkání otců s dětmi na Šumbarku	21
Den Matek	22
Auf Wiedersehen Kathrin!	23
Bohu náleží přednost před jakýmkoli božstvem	24

Před přibližně dvěma lety jsme měli ve Valdoccu záměr vybudovat klidovou místnost ve stylu čajovny. Získali jsme třetí klubovou místnost a vzápětí i projekt z Magistrátu města Havířova, díky kterému jsme mohli provést základní úpravy prostoru a vybudovat dřevěné boxy. Bohužel finance nám na dokončení místnosti nestačily. Místnost se využívala pouze sporadicky, přespávali jsme v ní na víkendovkách, občas jsme ji použili na nějakou drobnější akci, ale velké využití neměla. Hledali jsme zdroje, jak čajovnu dokončit, ale nebyli jsme v tom nijak úspěšní.

Loni v září se objevila možnost využít opět náš oblíbený program *Mládež v akci*, konkrétně oblast *Iniciativ mládeže*. Iniciativy samy o sobě pracují s participací mladých lidí, neboli se zapojením skupiny mladých lidí do tvorby a následné realizace projektu a vzhledem k tomu, že se ve Valdoccu dlouhodobě profilovala skupina mládežníků, která byla aktivní a chtěla něco dělat, rozhodli jsme se udělat experiment a svěřit přípravu projektu právě jim.

Záměr se podařil, místnost se dokončila, dovybavila a 14. 2. 2013 jsme poprvé slavnostně otevřeli naši čajovnu, kterou mladí nazvali *Teaden* neboli *den čaje*. Každý týden se dva mladí členové týmu *Teaden* starají o provoz čajovny i o drobný program. Mimoto realizujeme v čajovně workshopy a nejrůznější akce a místnost tak konečně po několika letech slouží svému účelu. A náš klubový tým takto získává své první zkušenosti s týmem mladých dobrovolníků, vyprofilovaných z klientů klubu.

Přestože mnoho věcí nefunguje ani zdaleka ideálně, je tato zkušenost k nezaplacení a věříme, že tohle je možná cesta dalšího rozvoje pro Valdocco: práce s mladými dobrovolníky a se skupinami aktivních mladých lidí, kteří chtějí realizovat něco pro druhé a zároveň se tak učit a zvyšovat si své vlastní kompetence.

RoMi

PRVNÍ „PRAVÁ“ DOBROVOLNICE NA POBOČCE ŠUMBARK

Již nějakou dobu mě drží myšlenka, že by bylo dobré oživit naše středisko dobrovolníky a animátory. Čím déle se mě tato myšlenka drží, tím větší je chuť tuto myšlenku uskutečňovat. Je to jako Boží vnuknutí a dnes vím, že je tomu opravdu tak. Nějakou dobu jsem strávila nad pročitáním animátorského slabikáře, pročítala jsem si stránky jiných salesiánských středisek, kde animátoři a dobrovolníci jsou zcela hlavní součástí dění. Moje vnuknutí se potvrdilo dobrovolným příchodem Kristinky, která přišla k nám za deštivého počasí celá promočená s úsměvem na tváři s žádostí, zda by u nás mohla dobrovolně pomáhat s dětmi a mládeží. Kristinka studuje na polském gymnáziu pedagogiku a navštěvuje 3. ročník. Středisko a poslání salesiánů jí vůbec není cizí, jelikož jako mladší několikrát navštívila kostel sv. Jana Boska na Šumbarku. Již se plně zapojila do dění a první svou zkušenost si prožila s našimi klienty na hřišti, kde ukázala, že i holka umí hrát fotbal ☺. Strhla naše klienty ke hře, a tak jsme mohli všichni společně strávit celé odpoledne na hřišti. Jsem za Kristinku vděčná a přeji jí hodně pěkných dnů a zážitků u nás ve středisku.

Máš dostatek dobré vůle a času předávat své znalosti, dovednosti, nápady, chtěl/a bys svůj čas prožít užitečně pro druhé? Chceš se stát animátorem nebo dobrovolníkem v našem středisku? Od nového školního roku 2013/2014 máš tu možnost ☺. Všechny informace najdeš během prázdnin na našich webových stránkách.

Prosím všechny dobré lidi a příznivce díla Dona Boska o modlitbu za budoucí animátory a dobrovolníky, kteří do našeho střediska zavítají.

Doxyy

LEDNOVÁ LYSÁ HORA 2013

Letošní tradiční zimní výšlap na Lysou se opět pěkně vyvedl. Zúčastnilo se ho rekordních 23 dětí a všechny vylezly až na vrchol. Cesta vzhůru byla pěkně prošlapaná a sněhu bylo také dost. Od vlakové stanice Ostravice jsem šli klasicky po červené značce stále vzhůru a první velkou přestávku jsme měli na parkovišti u transformátoru. Zde jsme se rozdělili do čtyř skupinek a každá se pak svým vlastním tempem prodírala ke vzdálenému cíli. Šel jsem v poslední skupince s „nejslabšími“ členy výpravy, a tak jsme opravdu místy postupovali „krůček po krůčku“. Za Lukšincem jsem si říkal, že letos moje skupinka Lysou zřejmě nezdolá, ale nakonec se to díky zvýšenému úsilí přece jen povedlo 😊.

Nahoře nás čekalo více než zasloužené občerstvení v chatě „Kameňák“, po kterém následovalo společné focení. A pak už jsme se vydali na zpáteční cestu. První kilometr z kopce jsme seběhli ve svižném tempu a další část cesty jsme sjížděli na lopatách,

na kterých to výborně svištělo. Sestup proběhl poměrně hladce, jen Baterka měla menší zdravotní problémy. Vše se ale podařilo zvládnout a zpátky do Havířova jsme se dostali podle plánu. Za zmínku stojí také to, že letos poprvé byl s námi na Lysé také „výsadek“ kluků z Majáku, v čele s vůdcem Alanem. „Majákovci“ patřili k těm rychlejším (spolu s dalšími borci a borkyněmi z Města a ze Šumbarku), a proto měli čas, pořádně si zajezdit na lopatách přímo na vrcholu Lysé 😊. Bobr

NAROZENINOVÁ PÁRTY

V lednu se konala ve středisku na Městě narozeninová oslava. Tématem měsíce byl „Don Bosko a rodina“. Rozhodli jsme se, že současně s oslavou svátku sv. Jana Boska oslavíme všichni jako rodina také naše narozeniny. A protože je má každý někdy jindy, oslavili jsme je společně všichni v jeden den. Samozřejmě nemohl chybět dort a dětské šampaňské. Sešli jsme se u jednoho stolu a popřáli si všechno nejlepší. Na řadu přišel dort, na kterém měl každý umístěnou svoji zapálenou svíčku, kdy při jejím sfouknutí si mohl něco přát. Dort byl mezi děti rozdělen, avšak byl ponechán ještě jeden větší kus pro vítěze následující hry. Pro tuto příležitost byla připravena speciální desková hra. Děti byly rozděleny do skupin. Cílem bylo se dostat po jednotlivých polích až k hradu, kde čekala odměna. Avšak jednoduché to nebylo. Cestou byla připravena spousta nástrah a úkolů, které musely děti plnit. Bylo zjevné, že hra všechny náramně baví, a že si to naplno užívají. Museli jsme dokonce výjimečně odchod dětí ze střediska o malou chvíli odsunout. Děti odmítaly odejít před ukončením hry. Akce byla úspěšná a příští rok ji určitě zopakujeme. Žaneta

REMINISCENCE

V tomto roce slaví naše středisko 20 let od svého založení. Dvacet let je doba, kdy se od sebe oddělují generace a z této doby přes 18 let již pracuji jako vychovatel-pedagog v tomto středisku, takže se můžu poohlédnout a zavzpomínat, jak zde probíhalo dění a život.

Středisko svou činnost začalo na počátku devadesátých let v prostorách bývalé školky na ul. Kolmá v Havířově-Městě z iniciativy jeho prvního ředitele Jindřicha Hoňka st. Byl velmi zapálený pro odkaz Dona Boska, s kterým se setkal již v dětství a mládí v ostravské oratoři. Uměl také podchytit a zapálit kolem sebe lidi k společné věci a také sehnat paněžité a věcné dary – hlavně z Německa. V letech 1994-97 se postavila na pozemku bývalé školky nová chlapecká oratoř a následně ještě větší oratoř s kostelem sv. Jana Boska - jež je dosud jediným kostelem v České republice nesoucím tento název - v Havířově-Šumbarku na ul. Lomená, kde už před tím fungoval díky příspěví Magistrátu města Havířova Radostný dům dětí. Za dobu existence střediska prošlo jejími hernami, hřišti, různými akcemi a tábory tisíce a tisíce dětí a mládeže a dovolím si tvrdit, že u většiny z nich mělo setkání s rodinným duchem a preventivním systémem střediska určitě kladný vliv na jejich charaktery a budoucí osudy.

Po úmrtí ředitele-zakladatele se v roce 2005 ujal vedení střediska Jindřich Honěk ml. Také v jeho čele se dál život střediska rozvíjel a rozvíjí – vznikly mládežnické kluby Valdocco a Maják zaměřené na mládež od 15 do 26 let a v Majáku navíc na romské děti a mládež, jehož poloha v městské části starého Šumbarku, kde žije velká romská populace, ho k tomu už dopředu určují.

Práce ve středisku z mého pohledu byla a je někdy pestrá, hezká a naplňující a někdy hodně vyčerpávající a stresující – to často souvisí se širokým sociálním spektrem původu dětí a mládeže, které k nám do střediska docházejí. Ve středisku už pracuji tak dlouho, že k nám začínají chodit děti rodičů, kteří k nám chodili v době svého dětství – pro sebe jim říkám „bumerangy“.

Do dalších let bych středisku přál, aby nadále zaujalo a bavilo co nejvíc havířovských dětí a mládeže a aby je to všestranně obohatilo a dobře nasměrovalo pro další život. Lubomír Děcký

VELIKONOČNÍ WORKSHOP PRO ZAMĚSTNANCE

Ve čtvrtek 21. března, v první jarní den, se sešli zaměstnanci střediska na velikonočním workshopu, který se konal na městě.

Vyráběla se velikonoční vajíčka metodou děrování. Technika spočívá v postupném děrování vajíček speciálním brusným hrotem, pak následuje nanášení roztaveného vosku pomocí špendlíkové hlavičky. Pro hezčí vzhled se mohou kraslice lehce obarvit. Je to jedna z nejtěžších, moderních a velmi pěkných metod.

Dalšími výrobky, které si zaměstnanci vyrobili, byli pletení zajíčci z pedigu. S touto technikou nám přišla pomoci odbornice z prodejny Optys. Práce s pedigem je poměrně náročnou technikou, ale vzhledem k tomu, že jsme s ním pracovali úplně poprvé, výrobky byly slušné. Celé čtvrteční dopoledne se neslo v tvůrčím duchu. Anička

ÚSPĚCHY ODDÍLU TAEKWONDO WTF DON BOSKO HAVÍŘOV V DISCIPLÍNĚ KYORUGI

Dne 23. 3. 2013 v soutěži Cobra CUP se naši borci účastnili svých prvních závodů v disciplíně Kyorugi. První stres a respekt z prvních nelehkých soupeřů byl vynikající motivací pro další boje a zároveň velkou zkušeností. Taekwondisté předvedli skvělé výkony a zabrali tak ve svých kategoriích 1., 2. a 3. místa.

Jen co načerpali novou zkušenost, vrhli se po hlavě hned do další. 20. 4. 2013 se přihlásili do soutěže Scorpions CUP a ukázali svým soupeřům svého bojovného a nezkrotného ducha. Opět to stálo za to, nikdo z našich borců neodešel s prázdnou. Svůj domácí pokojíček si každý z nich může začít zdobit prvními medailemi ze závodů a to nejen z poomse, ale nyní již i z Kyorugi.

Všem vítězům srdečně gratulujeme.

Doxyy

ZAHRADA JE UKLIZENÁ

V srpnu loňského roku jsme dostali do správy velkou zahradu za Majákem. Od té doby již proběhly některé opravy a úpravy - spravil se plot, ořezaly některé křoviny. Ve čtvrtek 25. 4. proběhla velká úklidová akce, do které se s chutí zapojili zaměstnanci střediska.

Práce na zahradě se rozjela již před osmou hodinou. Do přistaveného kontejneru bylo třeba naložit velkou hromadu nepořádku, uklidit ze zahrady nařezané větve a křoviny, shrabat listí, vyčistit anglický dvorek a okolí budovy od léta shromažďovaného nepořádku - lahví, vysypaného skla a odpadků. Práce šla pěkně od ruky, jedni hrabali, druzí sbírali, ostatní nosili, a tak se kontejner brzy zaplnil. Kolem dvanácté hodiny naši práci ukončila vůně guláše linoucí se z klubu - čas k obědu. Zahrada nám pěkně prokoukla, i když práce na ní je ještě dost.

Ondra

VELIKONOČNÍ DÍLNIČKY PRO VEŘEJNOST

V sobotu 23. 3. 2013 od devíti hodin se konaly „Velikonoční dílničky“, které byly určeny široké veřejnosti z okolí.

Bylo připraveno šest stanovišť, kde si zájemci mohli vyrobit ozdobné předměty s velikonoční tematikou. Patřila mezi ně velikonoční vajíčka, která se vyráběla metodou děrování a předváděla to Anička. Na tomto stanovišti bylo možno ozdobit si vajíčko rovněž ubrouskovou technikou. Další metodou bylo zdobení polystyrénových vajíček drobnými kvítky z papíru, do kterého se před zapíchnutím přidal malý korálek.

U tohoto stanoviště se dalo vyrobit i velikonoční blahopřání, kde byla nápomocná Marcela. U Janky, zdobili zájemci vajíčka klasikou – voskem. U Klárky se vyráběly zápichy do květináče s motivy zajíčků a slepiček. Dole v dílnách pod vedením zkušeného Martina se pletla pomlázka. Největší úspěch ale byl u vyrábění zajíčků z pedigu, kdy někteří návštěvníci si vyrobili i několik těchto kousků. To vše pod vedením paní Ivy. Na vrátnici bylo připraveno občerstvení. Za malý poplatek se podávala káva, čaj, minerálka a výborné koláčky. Tam se o hosty starala Žaneta.

Akci navštívili lidé z Havířova, ale přijeli také z Albrechtic, Petřvaldu a z Českého Těšína. Nabídka byla pestrá a nikdo neodešel pouze s jedním výrobkem. Celé dopoledne se neslo ve svátečním duchu, i když venku pěkně mrzlo.

Anička

DEN MATEK V MAJÁKU

V pátek 10. května se v klubu Maják slavilo. Oslavencem nebyl nikdo jiný než maminky, babičky, tety ... no jistě, slavil se Den matek!

Přípravy na tento svátek probíhaly již dva týdny předem. Děti vyráběly pro své blízké dárečky a nacvičovaly různá vystoupení. V pátek se ještě dopilovaly poslední detaily a ve tři hodiny oslavy propukly. Pozvání přijalo několik maminek, ale přišli i někteří tatínkové, tety, babičky, a také výprava z Armády spásy. V druhé klubové místnosti bylo rázem plno. Na úvod si vzal slovo otec Jan Gacík, pak následovala přehlídka toho nejlepšího, co děti z Majáku umí. Nechyběl breakdance v podání našich kluků ani perfektně nacvičené tance děvčat. Ovace sklidily také drumbeny, a v neposlední řadě se blýskla dvě sólová pěvecká čísla. V průběhu přehlídky jsme promítali prezentaci fotek z naší činnosti, abychom naše hosty seznámili s tím, co v klubu děláme.

Po téměř hodinové show si děti vyzvedly své výrobky, které připravovaly dva týdny před tímto dnem. Někteří vyrobili krásné šperky z fima, někteří zase ozdobné notýsky. Při odchodu z klubu mohli všichni účastníci a hosté zakousnout něco malého na zub. Celá oslava dne svátku matek proběhla v příjemné atmosféře a všem se líbila.

Ondra

VÝLET NA VISALAJE

Na konci dubna jsme se vypravili na "jarní" výlet na Visalaje. A jakýpak byl:-)? K dopravě jsme využili přímý ranní autobus z Havířova na Visalaje. Třebaže v Havířově už nebylo po sněhu ani památky, na horách tomu tak nebylo:-). Cestou jsme museli často překonávat nástrahy rozblácených pěšin a tajícího sněhu, na ohřátí a pro radost jsme si na příhodném místě na chvíli rozdělali oheň a došlo také na poslední dubnové "lopatování" a koulování. Navštívili jsme postupně tři horské chaty, kde jsme řádně provětrali naše peněženky a také zahráli pár karetních her. I přes jistou nevládnost cest se nám podařilo vše nepříjemné překonat a prožít mnoho pěkných a veselých chvilék:-).

SETKÁNÍ MINISTRANTŮ VE STŘEDISKU

V pátek 8. března 2013 před půl sedmou večer se do střediska scházeli ministranti, kteří přijeli z Českého Těšína, Těrlicka, Ostravy – Radvanic a místní kluci z Havířova. Setkání začalo mší svatou, kterou sloužil otec Jan Gacík, a po mši svaté byla večeře, u které jsme se vzájemně seznámili. Po večeři jsme si v tělocvičně zahráli vybíjenou, a protože čas ubíhal rychle a ručičky hodin ukazovaly půl desáté, šli jsme do kostela na večerní modlitbu a potom spát. Sobotní den jsme začali ranní modlitbou v kostele a snídání, na kterou přišel otec Karel - kaplan z Havířova. Po snídání se kluci rozdělili na mladší a starší skupiny, a pak každá zvláště probírala nedělní evangelium o „Milosrdném otci“. Po uplynutí stanoveného času jsme se společně sešli a sdíleli své poznatky.

Po svačině následovala prezentace k Svatému týdnu (od Květné neděle do neděle Zmrtvýchvstání), kde jsme si přiblížili události a jak budeme ten týden prožívat v liturgii. V poledne byl Anděl Páně a oběd. Odpoledne jsme začali sportovně, nejprve florbalový zápas, potom následovala hra ringo a zakončili jsme to oblíbenou vybíjenou.

Po odpolední svačině jsme si v kostele nejprve rozdělili jednotlivá zastavení křížové cesty, kdo bude které číst. Otec Jan začal křížovou cestu. Po ní následovala mše svatá, na kterou přišli i někteří rodiče, kteří si přijeli pro kluky. Po mši svaté jsme jen uklízeli, balili, rozloučili se a poděkovali otci Janovi a na dálku otci Karlovi, který musel odejít do kostela sv. Anny. Velké poděkování patří manželům Růžičkovým z Karviné, kteří se starali o naše žaludky. Otec Jan nás zval na další setkání v adventu nebo ještě dřív. No uvidíme. Alan

JARNÍ PRÁZDNINY NA ŠUMBARKU ANEB PO STOPÁCH YETTIHO

O jarních prázdninách se konal v pobočce Šumbark dvoudenní příměstský tábor, který byl tematicky zaměřen na bájnou bytost YETTIHO. Účastníci tábora byli rozděleni do dvou družstev badatelů (Angličané a Rakušané), kteří mezi sebou zápolili při honbě za YETTIM.

Hned v úvodu tábora se YETTI objevil před zraky překvapených dětí, což pro mnohé z nich byl silný zážitek. Družstva pak během dvou dnů putovala po úbočí Himaláje a soutěžila v mnoha sportovních a vědomostních disciplínách. Proběhlo také několik sněhových potyček a o zábavu rozhodně nebyla nouze. Krom toho badatelé nacházeli

takřka na každém kroku množství stop YETTIHO, což byl neklamný důkaz toho, že se YETTI stále zdržuje někde nablízku. A v závěru tábora se k velké radosti všech badatelů YETTI opět objevil na scéně a zanechal po sobě obří stopy. Zbývá jen dodat, že v honbě za YETTIM byli o něco úspěšnější Angličané, ale nakonec obě družstva badatelů dostala zaslouženou sladkou odměnu.

ZAGREB HOSTIL SALESIÁNSKÉ SPORTOVCE

Jsou za námi další, již XXIV. mezinárodní salesiánské hry, které se konaly v chorvatském Zagrebu. Již tradičně několik let Česká republika vysílá své nejlepší stolní tenisty, aby nás na těchto hrách reprezentovali.

DEN 1 – 27. 4. 2013

Akce se zúčastnilo šest dětí ze salesiánských středisek Ostravy a Havířova. Odjezd byl naplánován na 27.4. 2013 v 5,00h od Don Boska v Ostravě. Jelo se Líšeňským tranzitem pro 9 osob. Na místo turnaje jsme dorazili okolo 17,30h. Je již pravidlem, že každá výprava dostane svého průvodce z místních dobrovolníků. Letos tomu bylo bohužel jinak. Nikdo celkem nic nevěděl a tak jsme se šli ubytovat. Po ubytování

jsme se vrátili do hlavního stanu a čekali, že se nás ujme nějaký dobrovolník. Kolem pobíhali mladí lidé s cedulkami, bohužel Česká republika zatím nikde. Po dotazu jak to vlastně je, jsme zjistili, že dobrovolníků je nejspíš málo a že žádného nedostaneme. Naštěstí jsme dostali alespoň registrační kartičky, propagační brožury, kde byl i program celých her a mapu. Později jsme se dozvěděli, že nejsme jediní, kteří takto dopadli.

DEN 2 – 28. 4. 2013

Byl to oficiální zahajovací den. Dopoledne jsme měli volno, tak jsme se šli podívat k jezeru, kde zrovna probíhaly nějaké závody ve veslování. Odpoledne se konala mše svatá, kde byly hry zahájeny. Každá výprava tradičně dává dárek organizátorům, toto se však opět neuskutečnilo. Tak jsme našli organizátory sami a dárek jim předali. Dokonce nebyl i žádný průvod městem, a tak se všechny výpravy po mši přesunuly na stadion, kde proběhly závody v běhu na 1500m. Po skončení následoval přesun na hotel.

DEN 3 a 4 – 29. - 30. 4. 2013

Pro stolní tenis to byly hlavní hrací dny. Na hrách bylo přihlášeno okolo 50 stolních tenistů a tenistek rozdělených do tří kategorií. V prvním kole se hrálo ve skupinách, ze kterých postupovali dva nejlepší. Ti pak hráli o medaile. Druhý den se také rozehrály v každé kategorii čtyřhry.

A skvělé výsledky našich účastníků?

CHLAPCI A

dvouhra: 2. Michal Bily, 3. Ondřej Štětina

čtyřhra: 1. Štětina Lukáš+Ondřej, 2. Michal Bily a Cal Radoslaw (Polsko)

CHLAPCI B

dvouhra: 1. Pavel Pecha

čtyřhra: 1. Pavel Pecha a Matěj Mazůrek

DÍVKY B Dvouhry: 1. Vanesa Antlová

Kromě turnaje jsme navštívili centrum města a fandili jsme slovenským fotbalistů, kteří hráli finále mladších a starších chlapců v malé kopané. Program ze strany organizátorů byl téměř nulový. Jeden večer se konala opět mše a to bylo tak vše.

DEN 5 - 1. 5. 2013

Dopoledne se odehrávala finálová utkání všech sportů. Na večer bylo připraveno vyhlášení. Kdo by čekal nějaký raut, nebo program pro mladé, byl zklamaný. Nejprve se vyhodnotily kolektivní sporty. Poté bylo promítnuto pár fotek na projektoru. Pokračovalo vyhodnocování, a když byla předána poslední medaile, jelo se zpět na hotel.

DEN 6 - 2. 5. 2013

V ranních hodinách po vydatné snídani jsme se vydali směr Brno. Zde jsme předali automobil a dále pokračovali vlakem až do Ostravy a Havířova. I když to byly z mého pohledu slabší hry, i tak si to naši mládežníci užili a strávili společně s ostatními salesiánskými sportovci pár pěkných dní. Jejich facebooky se určitě zaplní novými kamarády.

Jirka

TANEC TO ROZJÍŽDÍ NA PLNÉ OBRÁTKY

Jako by se stávalo pravidlem, že období jara a druhé poloviny školního roku, je pro tanec jednou velkou oslavou. V této době se prostě u nás ve středisku tancuje na plné obrátky. Taneční lektoři často ani nevědí, kde jim hlava stojí. Tu zařizují účast na taneční soutěži a tam zase nějaké to vystoupení. Vždy, když se vracíme večer z tréninků, padáme únavou, tělo čím dál tím víc bolí a hlavou se honí plno informací a emocí, jak to všechno zvládnout. Ale nemyslete si, že si jen stěžujeme. Je to sice náročné, ale kdy jindy můžete zúročit svou celoroční práci s dětmi. Soutěže a vystoupení jsou jednou z nejdůležitějších součástí fungování každého tanečního celku. Děti předvedou, co se od začátku školního roku naučily a trenéři jen taktak zamáčknou slzičku dojetí, když vidí své svěřence na pódiu či soutěžní ploše 😊

Velkou akcí je každoročně soutěž Děti fitness aneb sportem proti drogám, jejíž semifinále se konalo v Havířově na konci dubna. Letos se jí zúčastnily hned tři celky z našeho střediska. Z pobočky Město to byla taneční skupina

D.F.F. se svou kabaretní choreografií. Z pobočky Šumbark to byly hned dvě taneční skupiny - Podfuk pod vedením Nikolý Gröbnerové (ta mimochodem vede i skupinu D.F.F) a EM.ES.HA. s trenérkou Veronikou Gerykovou. Za vystoupení se jistě ani jedna ze skupin nemusí stydět. V kategorii Original dynamic si skupina Podfuk vybojovala 4. místo a zajistila si postup do finále. Další dvě skupiny se s ostatními utkaly v kategorii Original Slow. Tou šťastnější byla nakonec skupina

EM.ES.HA., která získala po velmi těsném bodovém souboji 2. místo. Skupina D.F.F. obsadila pěknou 5. příčku. Na finále do Prahy, které se koná 25. - 26. května 2013 se nakonec s choreografií Sen o Petru Panovi podívá taneční skupina EM.ES.HA., která si bude krásy našeho hlavního města vychutnávat již potřetí.

Zatímco ostatní odpočívali, holky ze šumberské skupiny Podfuk si řekly, že zkusí štěstí i jinde. A jak je vidět, udělaly dobře. Hned další víkend se vydaly i s trenérkou Nikolou do Frenštátu pod Radhoštěm. Na soutěžní přehlídce amatérských skupina Fren dance získaly úžasné 2. místo. Na konci května se pro změnu chystají do Nového Jičína na další taneční akci. Jsou to prostě naše cestovatelky a patří jim velká gratulace.

Nemyslete si však, že další taneční celek, který funguje už druhým rokem v klubu Maják, nějak zahálí. Soutěží se zatím neúčastníme, neradi to bereme zhurta a chceme nejdříve nabrat nějaké ty taneční zkušenosti. Zato vystoupení už máme za sebou několik. V klubu Maják se pravidelně konají akademie k různým příležitostem. Protože jsme letos stihly společnými silami připravit hned 2 taneční choreografie, máme co ukázat. Své taneční umění tak holky z taneční skupiny Maják dance předvedly nejen na akademii k svátku sv. Jana Boska, ale také pro své maminky na akademii ke dni matek. Další vystoupení nás čeká hned ze začátku června ke dni dětí. Snad si ho užijeme jako vždy.

Na závěr bych moc ráda poděkovala všem našim malým i velkým tanečnickům, kteří celý rok pilně připravují a je vidět, že tanec je opravdu baví. Stejně jako nás trenérky, ty které nejsou zase tak moc vidět, ale v zákulisí drží vždycky všechny pěsti. Snad jsem vám do dnešních jarních dní přinesla aspoň trochu té taneční nálady. Pokud byste nás chtěli vidět na vlastní oči, není nic jednoduššího než se přijet za námi podívat. Již 22. června se všechny taneční celky našeho střediska zúčastní velké akce s názvem Don Bosko Fest, která bude oslavou 20 let fungování střediska Don Bosko v Havířově.

Tak neváhejte a přijďte pořádně burácet do publika ☺

Za taneční celky a trenérky Veronika Geryková

SETKÁNÍ OTCŮ S DĚTMI NA ŠUMBARKU

Ve dnech 5. - 7. dubna 2013 se ve středisku Šumbark uskutečnilo tradiční setkání otců s dětmi a přátel, označovaných jako „Hadinkáři“. Jsou to otcové a přátelé, kteří jezdili na salesiánské chaloupky, víkendy, tábory s bratry kněžími Janem a Václavem Hurníky, otcem Pavlem Kuchařem, nebo jejich příznivci. Tradičně se scházejí na jaře a na podzim, a to buď na základně Hadinka v Oderských vrších (odkud pochází název Hadinkáři, kdy jsme v letech 1991-1997 navštěvovali tuto základnu), nebo na Orlím hníždě ve Pstruží.

Letos na jaře jsme měli domluvené Orlí hnízdo, ale z důvodů nepříznivého počasí (mnoho sněhu) a pro velký zájem účastníků, jsme museli narychlo změnit místo pobytu. Díky vstřícnému kroku vedení střediska mohla proběhnout tato akce v prostorách

pobočky Havířov – Šumbark. Začali jsme se scházet v pátek večer a o půl osmé jsme měli v místním kostele sv. Jana Boska zahajovací mši svatou. Potom následovala večere, a jak už bývá zvykem po ní rukodělné práce. Tentokrát jsme pracovali s Fimo hmotou, odlévali sádrové odlitky a vyráběli z korálků.

Fimo mělo velký úspěch pod vedením odborníků ze střediska Eriky a Pavla, který také jezdil na Hadinku. Dílničky končily kolem půl druhé v noci, kdy tatínkové ještě dopékali výrobky z Fima.

Sobotní den jsme zahájili ranní modlitbou v kostele. Po modlitbě byla snídaně a po ní jsme využili prostory střediska k dalšímu programu. Někteří byli v herně. Velký zájem byl hlavně o dílnu, kde pan Jirka Škrda a Martin Oravčík pomáhali vyrábět ze dřeva různé výrobky - srdíčka, kříže i dinosaury. Po vydatném obědě následoval odpočinek a po něm hry v tělocvičně. Nejprve hrály proti sobě florbal děti, ale i tatínkové čekali netrpělivě za mantinelem na svou příležitost zahrát si. Kolem páté hodiny byla v kostele mše svatá, při které jsme poděkovali za dar kněžství bratrů Jana a Václava Hurníkových, v předvečer 29. výročí svěcení na kněze. Po večeři byla možnost posedět v jídelně při dobré muzice, nebo využít tělocvičnu a zahrát si vybíjenou. V neděli ráno jsme se zúčastnili farní mše v kostele. Po snídani jsme se sbalili, uklidili středisko a rozjeli se domů. Co na závěr? Myslím, že se setkání povedlo díky mnohým lidem, kteří se podíleli na tvorbě programu. Poděkování patří skvělému týmu kuchařů - manželům Růžičkovým a Vrtalovým. Velké díky však patří lidem, kteří přijeli na setkání a obohatili ho svou účastí. Další setkání bude na podzim už snad na Orlím hnízdě. Nebo někde jinde?

Alan

DEN MATEK

V pátek 10. května od 17° hodin se ve středisku na Městě konalo vystoupení pro maminky k jejich svátku, ke Dni matek. Děti pod vedením svých pedagogů pro ně připravily krátký program. Úvodní píseň zahrála na varhany a zaspívala Jana. Během vystoupení děti zahrály na příčnou a zobcovou flétnu, zarecitovaly verše. Děti z tanečního kroužku předvedly několik tanečních krací. Na závěr všechny děti předaly svým maminkám a babičkám malý dárek, jako poděkování za péči, kterou jim věnují. Maminkám se vystoupení líbilo a odcházely spokojené.

Anička

AUF WIEDERSEHEN KATHRIN!

...čas letí ako voda a ani sme sa nenazdali, je tu opäť čas bilancovať...

Nehovorím však o konci školského roku, ale o pôsobení zahraničnej dobrovoľníčky z Rakúska Kathrin Muller v našej organizácii. Aj keď na základe nepredvídaných okolností, čím bola lukratívna ponuka práce pre Kathrin v jej domovskej krajine, sa jej pôsobenie u nás skrátilo zhruba o dva mesiace, predsa len, aj tých 9 mesiacov strávených medzi nami nás určite všetkých, ktorí sme s ňou pravidelne, alebo aj menej pravidelnejšie prichádzali do styku, nejakým spôsobom obohatila. Či už to bola možnosť komunikovať s Kathrin anglicky, prípadne nemecky, ďalej aktívne sa zúčastňovať jej workshopov na rôzne témy, ako napríklad výroba kľúčenciek, náramkov, peňaženiek, hallowenských tekvicových masiek atď. Avšak verím, že aj pre Kathrin bola táto možnosť stráviť dlhší čas v zahraničí - v jej prípade v Českej republike - v mnohých smeroch prínosné. Naučiť sa ďalší cudzí jazyk, naučiť sa niečo o novej krajine, spoznať jej kultúru, zvyklosti, ochutnať jej tradičné jedlá, spoznať mentalitu iného národa, to všetko, ale určite aj niečo navyše, si mohla Kathrin „odniešť“ z jej pôsobenia v našej organizácii v rámci projektu Európskej dobrovoľnej služby.

Takže na záver mi už len ostáva zaželať Kathrin veľa zdraru a úspechu v jej ďalšom osobnom ako aj pracovnom živote a dúfam, že k tejto etape jej života sa Kathrin bude vracáť len v pozitívnych spomienkach...

Auf Wiedersehen Kathrin...

Roman

BOHU NÁLEŽÍ PŘEDNOST PŘED JAKÝMKOLI BOŽSTVEM

Svatý Pavel říká: Jednejte všichni, jako jedním já a dívejte se na ty, kdo žijí podle mého příkladu. Stačí pozorně se dívat. Děti hledí na rodiče, protože ne slova, ale příklady táhnou. Málokdo se může nabídnout, jako příklad hodný následování. Jsme si vědomi svých omezení, slabostí, chyb. Příklad Pána Ježíše, to je něco jiného. Dal jsem vám příklad, jak jsem já udělal vám, tak jednejte i vy. Mluví nejen o mytí nohou. Nedivíme se, že v domě svatého Jana Boska v Turíně byli lidé blíží svatosti. Měli před očima příklad světce. Mezi svatými člověk lépe pochopí, co je svatost. Bohužel to platí i obráceně. Mezi ospalými lze snadno spát, mezi zkaženými se můžeme snadno zkazit. Za dobrý příklad dobrých lidí by se mělo platit zlatem.

Každý z nás bývá postaven před nějaké božstvo. Může jím být televize, hry, drogy, mohou se jím stát různá lákadla, kterým dáme rovnocenné místo vedle Boha nebo dokonce je trvale upřednostňujeme. Přední místo v našem životě patří Bohu a podle jeho řádu má být určován i náš životní styl a program. Jindřich Honěk ASC, diakon, ředitel střediska

OZVĚNY Z ORATOŘE
HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01
TEL. 596 810 145 VYŠLO: 24. 5. 2013